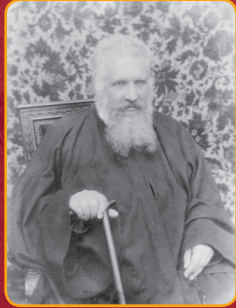

РІК МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ

1 листопада 2014 року у 70-ті роковини відходу до вічності, Божественною Літургією в соборі Св. Юра у Львові в УГКЦ урочисто розпочався Рік Митрополита Андрея Шептицького.

З нагоди цієї урочистості Блаженніший Святослав розповів, як патріарх Йосиф Сліпий одного разу пригадав таку подію. У 1944 році, коли радянські війська знову окупували Львів, він прийшов до митрополита Андрея

і каже: «Знову, мабуть, наступають важкі часи для нашої Церкви. Мабуть, знову прийде переслідування і знищення». На це почув відповідь: «Гірше від смерті нічого не буде. А на добру смерть собі треба заслужити».

Патріарх Святослав:

† «Навіть в обличчі своєї смерті Митрополит був свідком воскресіння. Наближаючись до своєї блаженної кончини, він бачив воскресіння, – воскресіння своєї Церкви, яка, за його пророцтвом, буде переслідувана, знищена, але воскресне. І засяє

на цілу Україну і на цілий світ. Те воскресіння, яке ми так урочисто святкуємо цими днями».

† «Митрополит Андрей був тією особою, з якого виходив дивний мир, мир серед війни. І це відчували всі, незалежно від того, до якої церкви, релігії чи народу належали. Він був дверима до вічності й знаком присутності Бога серед своїх людей як святий, великий чоловік. Він був тим храмом Святого Духа, в якому Господь Бог спочивав, через якого благословляв свій народ і скеровував до нього слова життя вічного».

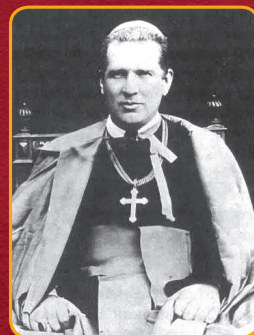
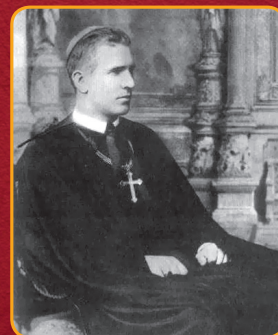
† «Ми знаємо, що він сьогодні стоїть перед Божим престолом. Він сьогодні молиться за свій народ і за свою Церкву, для якої віддав усе своє життя».

† «Сьогодні ми урочисто визнаємо слугу Божого митрополита Андрея нашим великим пастирем і учителем. І просимо його: владико Андрею, ти, що стоїш сьогодні перед Божим престолом, молися за Україну, молися за наш народ, молися за свою воскреслу Церкву, щоб Божий мир, який через тебе благословляв твій народ, був тим даром, який ти виблагаєш у Всевишнього для нашої нашої народу».

БІОГРАФІЯ МИТРОПОЛИТА (І)

Митрополит Андрей Шептицький упродовж 44-років очолював Церкву в період двох Світових воєн, пережив сім режимів: австрійський, російський, український, польський, радянський, нацистський і знову радянський.

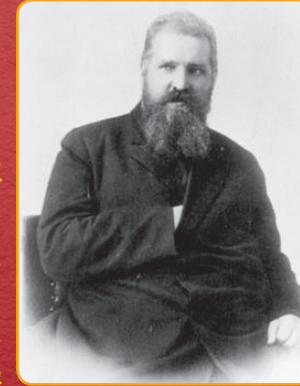
- 29.07.1865 – народився у селі Прилбичі на Львівщині; при хрещенні отримав імена: Роман-Александр-Марія; Роман був третім із семи братів у сім'ї
- 1879-1883 – навчався в гімназії Св. Анни у Кракові
- 1883-1884 – перебував на військовій службі
- 1884-1887 – навчався в університетах Вроцлава та Кракова
- 24.03.1888 – отримав спеціальне благословення Папи Лева XIII на монаше служіння в чині Св. Василя Великого (ЧСВВ)
- 28.05.1888 – вступає до монастиря ЧСВВ у Добромилі, де відбув новіціат
- 13.09.1889 – склав перші чернечі обіти і прийняв ім'я Андрей
- 11.08.1892 – складає вічні обіти у Кристинопільському монастирі ЧСВВ
- 22.08.1892 – висвячений на священника єпископом Юліаном Пелешем у Перемишлі
- 1892-1896 – магістр новіціату молодих ченців у Добромільському монастирі
- 1896-1897 – ігумен монастиря св. Онуфрія у Львові
- 1898-1899 – проректор богословських студій василіанського монастиря у Кристинополі,
- 17.06.1899 – вийшла булла Папи Лева XIII про призначення 34-річного А. Шептицького главою Станіславівської єпархії
- 17.09.1899 – єпископські свячення А. Шептицького в Соборі св. Юра у Львові
- 20.09.1899 – урочиста інтронізація єпископа А. Шептицького у Станіславівській катедрі
- 24.09.1899 – відслужив першу Архієрейську Службу Божу в катедрі Станіслава
- 17.09.1899 – 17.12.1900 – Єпископ Станіславівської єпархії.
- 17.12.1900 – номінований митрополитом Галицьким, архієпископом Львівським, єпископом Кам'янець-Подільським; прослужив у цьому чині 44 роки; як митрополит був обраний депутатом Віденського парламенту, Галицького сейму, де відстоював інтереси українського населення Галичини
- 17.01.1901 – урочиста інтронізація митрополита у соборі Св. Юра у Львові
- 1903 – засновує монастир отців Студитів у передмісті Львова – Скнилові та Народну лікарню, яка згодом стає сучасним українським шпиталем

Андрей Шептицький, єпископ Станіславівський, 1899 р.

БІОГРАФІЯ МИТРОПОЛИТА (ІІ)

- 1905 – заснував церковний музей у Львові (перейменований на Національний музей ім. митрополита А. Шептицького)
- 1906 – ініціював паломництво із Галичини до Святої Землі із групою 500 осіб
- 1913 – запросив до Галичини монахів чину Редemptористів, які прийняли східний обряд
- 18.09.1914 – лютий 1917 р. – заарештований під час російської окупації Галичини і вивезений спочатку до Києва, а згодом до Росії, де утримувався у Новгороді, Курську та Суздалі
- 1917 – організував Синод Російської католицької церкви і призначив о. Леоніда Федорова Екзархом для католиків візантійського обряду в Росії
- Лютий-грудень 1919 р – інтернований польською владою у своїх палатах із зобов'язанням виходити до Собору Св. Юра
- 1920 – здійснив поїздки до Риму, мав три аудієнції з Папою Бенедиктом XV
- 1921-1922 – Папа Бенедикт XV підтверджує повноваження митрополита Андрея щодо душпастирської опіки католиків східного обряду на території Росії, надані Папою Пієм X, та призначає його апостольським візитатором для українців греко-католиків у Південній Америці
- 1928-1929 – заснував Богословське наукове товариство та Львівську греко-католицьку Богословську академію
- 09.10.1939 – отримує від Папи нові повноваження на унію діяльності на території СРСР, встановлює чотири нові екзархати та іменує Екзархів для вірних візантійського обряду: єпископа Миколу Чарнецького – екзархом Волині й Полісся, о. Антонія Неманцевича – Білорусії, отця-ігумена Климентія Шептицького – Росії й Сибіру, єпископа Йосипа Сліпого – Великої України
- 22.12.1939 – в умовах більшовицького терору здійснює за згоди Папи таємну хіротонію о. ректора Академії Й. Сліпого на наступника на митрополичий престол
- 01.11.1944 – відійшов у вічність у віці 79-ти років, після ускладнення після грипу (останні 14 років життя був скутий паралічем правої руки та обидвох ніг)
- 05.11.1944 – похований у крипті Собору св. Юра; його похорон у зайнятому радянськими військами Львові перетворився на велелюдну маніфестацію
- 28.01.1955 – проголошення у Римі офіційного декрету №14/955 Конгрегації про беатифікацію Слуги Божого митрополита Андрея Шептицького
- 05.12.1958 – початок беатифікаційного процесу митрополита Андрея
- 01.11.2014-2015 – Рік Митрополита Андрея в УГКЦ

ДОБРІ ХРИСТИЯНСЬКІ ДІЛА

Митрополит Андрей з матір'ю Софією

«Хочете прикрасити свою хату-родину, прикрашуйте її добрими християнськими ділами. Хочете знати, якими, не питайте мене, самі себе запитайте, в своїм селі коло себе шукайте і на кожному кроці у кожній хаті, у кожного сусіда знайдете нагоду до доброго діла.

Мешкає в селі вдовичка, що не вміє собі дати ради. Поможіть, порадыте. Є в селі сироти, про котрих ніхто не дбає, котрих нема кому повчити. Станьте для тих сиріт родичами, а Всевишній Опікун і Отець вдів і сиріт дасть вам за таке добре діло велику плату.

Є в селі убогий каліка – не пожалуйте милостині. Гріш, даний убогому задля Ісуса Христа, є вложений в руки Божі і буде сплачений у вічності. А не маєте що дати, то дайте хоч добре слово. І за добре слово любові не мине Вас плата.

Може, є в селі такий бідний парубок або дівчина, що з них усі сміються, ними помикають. Нехай же вони знайдуть у вас християнське серце, повне співчуття й любові.

Є в селі такі діти, що родичі про них не дбають, що катехизму не вміють, що дико ростуть. Поучіть, часом накажіть, а як треба, умийте, зачешіть. І знов добре діло.

Сусід не ходить до церкви, навіть і на Пасху не сповідався. Підіть в неділю рано і потягніть його до церкви. Як самі сповідаєтеся, намовте і його до сповіді і, може, врятуєте бідну душу від вічної погибелі. Є в селі такі люди, що віри й науки Божої не знають. Запросіть їх коли до себе, перечитайте побожну книжечку і, може, тим способом за Божою ласкою просвітите темного.

Є в селі кілька пияків. Ви, християнські родини, візьміться до них так, щоб їх конче від пияцтва відтягнути. Намовляйте, просіть, переконуйте. Якби так усі в селі над ними попрацювали, якби так гасди і гасдині постійно кожний своїм способом, робили те, що можна, щоб таких від гріха відтягнути, то, може, в короткім часі вони і змінилися б.

Як будете коло себе шукати добрих діл християнських, котрими можете прикрасити своє родинне життя, певно знайдете їх ще багато. І не буде тяжко знайти спосіб, щоб на свою родину стягнути ласку і Боже благословення».

(Із пастирського листа «Про подружжя в родині», 1902)

МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ

Боже великий, Боже Отців наших!
Дай нашому народові якнайбільше добрих,
святих християнських родин.
Дай нам батьків таких родин,
що голосно й відверто признавалися б
до Божественного Твого Об'явлення і до Твоїєї служби!
Дай нам батьків, що для своїх дружин були б
зразком християнського життя,
правдивими опікунами та добрими провідниками в житті.
Дай нам таких матерів, що вміли б добре,
по-християнському виховувати своїх дітей, а для своїх
чоловіків були б поміччю, потіхою і доброю радою.
Дай нам таких дітей, що були б потіхою та славою батьків
і красою свого народу.
А з-поміж молодого покоління і з кожного покоління
вибирай собі достойних слуг Твоїх жертovníків!
Давай нашому народові добрих священиків
і в кожній ділянці праці людей,
що вміли б і хотіли б працювати для загального добра.
Благослови, Всемогучий Боже, той народ, що колись
Ти поручив моєму проводові! І дай Йому ласку вірно Тобі
служити й доступити колись вічної нагороди в небі, —
де Тобі, в Тройці єдиній, Отче, Сину і Духу Святий,
належить всяка слава, честь і поклін на вічні віки.
Амінь

«Провидіння призначило мене провідником
Вашим, всечесні отці і дорогі браття, і як ваш
провідник я повинен турбуватися про ваше
спасіння. Успішність кожної спільної справи
залежить від того, який провідник. Провідний
добрий є запорукою доброго успіху; провідник
злий – то є нещастя для тих, у кого такий провідник є... Я повинен
повести вас до спасіння, я повинен бути посередником між
вами і Богом... І подумати страшно, що прийдеться перед Все-
вишнім відповідати за тисячі душ... Я буду вашим провідником
щирим, справедливим, але де буде потреба і строгим. Будьмо
добрими пастирями, добрими провідниками, щоб повірені нам
душі повести туди, куди Бог нам повеліває!»

Станіславів, 1899

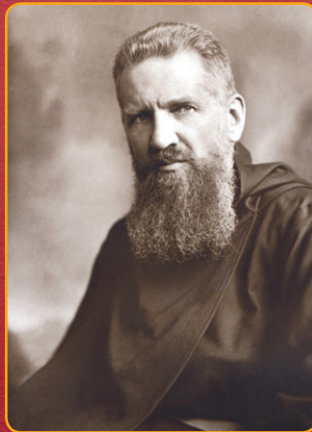
(Станіславів, 1899)

Упорядник: о. Йосафат Бойко, ВС
© Комісія у справах монашества
Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ
©Згромадження Воплощеного Слова
© Парафія Свв. Кирила і Методія
(Івано-Франківськ-Крихівці)
www.pkm.if.ua

ПРО МОЛИТВУ

«Хочу Вас заохотити до якнай-
пильнішого старання про те,
щоби ваші щоденні молитви були
як найдужчими і як найсвятіши-
ми...»

Християнин, котрий добре
вміє молитися, знаходить в мо-
литві багато неоцінених духо-
вних дібр. Має в серці і в душі
щось з того, чого те, як Христос
сказав, ані злодій не вкраде, ані
міль не з'їсть.

Християнська молитва в житті
християнина — це така важлива
річ, що навіть трудно висказа-
ти. Це укритий скарб, про якого
Христос сказав, що царство Боже

подібне до укритого скарбу. Не кожний знає про нього, не кож-
ний його шукає...

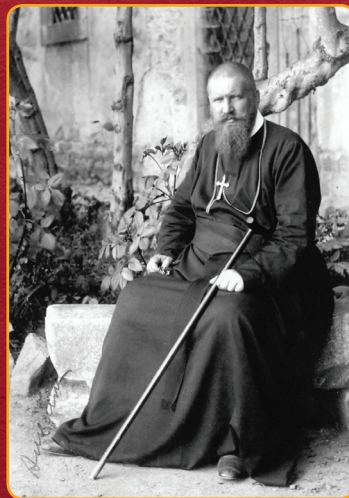
Молитися — то не саме повторювання устами слів молит-
ви. Певно, до молитви і те належить, щоб устами вимовити всі
слова молитви, але то лише маленька частинка молитви, котра
сама не мала б ще жодного значення. Такої молитви, що її самі
уста повторюють, і Бог не приймає, як то каже Христос: цей на-
род почитає мене устами, а серце їхнє далеко від мене...

Щоб молитва була такою, якою має бути, треба, щоб ми і ду-
шею, і серцем, і розумом повторяли ті слова, що говоримо їх
устами. Кожний бачить, що так є, кожний розуміє, що молитва
є передовсім вправою душі, а не самого тіла. Бог дивиться на
серце, на душу і вислуховує лише ту молитву, що пливе з душі.

Тому перша річ в молитві – добре розуміти, що яке слово
значить, і докладно так його
вимовляти, як воно стоїть в
книжці...

Звертаюсь і до всіх вірних,
котрих мені Бог поручив, і
до кожної християнської ро-
дини зокрема. Пам'ятайте,
браття, що родина не є хри-
стіянською родиною, якщо
ціла не сповняє християн-
ського обов'язку пошани
Бога. Пам'ятайте, браття, що
нема християнського життя
без молитви, що без молитви
нема спасіння, бо без молитви
християнин не має Божої бла-
годаті, без якої не можна спа-
стися і котра конечно потрібна
до кожного доброго діла.

(«Про молитву», 1911)

ПРО РОДИНУ

«Якщо маємо дійти до часів, в яких український нарід буде
розвивати здорово і свобідно всі Богом дані йому сили, тре-
ба нам між собою і в праці для нашого народу чи над нашим
народом дуже дбайливо та ревно плекати родинне християн-
ське життя. Тільки ті народи могутні і здорові, в яких здо-
рова християнська родина. Бо родина - це клітина, з яких
складається цілий організм, що його називаємо народом.
Коли інфекція недуги затроїть цю клітину, цілий організм на-
ражений на недугу.

Святе, чисте, здорове і щасливе родинне життя - це най-
могутніша сила кожної держави, але це й найбільше, а може,
і єдине дочасне щастя людини. Тому боронім родину перед
злом, працюймо над тим, щоб уздоровити ті родини, які не-
правильно побудовані і неправильно розвиваються. Христи-
янська родина - це школа християнського життя, але й школа
суспільного, народного та всенародного життя. Як довго ця
школа здорова, видає численні і здорові одиниці, так довго
нарід і здоровий, і сильний.

Ці мої побажання рад би я передати всім українським хатам,
усім родинам, усім одиницям, що бажають побудувати собі
гніздо родинного щастя. І хай Бог Всевишній благословить
українську родину, хай дасть їй святі матері християнські,
що зуміли би виховувати на героїв багаточисленне потом-
ство, хай дасть українським родинам батьків, що були би
для потомства прикладом громадянських чеснот жерт-
венної праці для Батьківщини і мудрої ради в громадських
справах. Хай Бог дасть українській родині багато героїв, гото-
вих віддати життя за Батьківщину, за Церкву, за Христа»

(Із послання Митрополита Андрея
на Великдень, 1943)

Родина Шептицьких у с. Прилбичі на Львівщині

«Предвічний Боже, зішли на нас з високого неба твоєю
святу мудрість; просвіти нею наші уми. Нехай божя
мудрість поведе нас дорогами правди, нехай стереже
нас від ложі й обману»

РІК МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

«МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ –
УКРАЇНСЬКИЙ МОЙСЕЙ»